

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/604/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223611
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112223611.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598 v konaní zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 31. 03. 2014 proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 16C 188/2012-74 zo dňa 24. 02. 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd uviedol: Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 27. 09. 2012 v konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 16C/188/2012 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3769,57 Eur z titulu náhrady majetkovej škody a 753,91 Eur s príslušenstvom z titulu nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ sa z rovnakého titulu dožadoval náhrady majetkovej škody i v konaní 16C/189/2012, 16C/190/2012, 16C/191/2012, 16C/192/2012, 16C/193/2012, 16C/194/2012, 16C/195/2012, 16C/196/2012, 16C/206/2012, 16C/207/2012, 14C/237/2012, ktoré súd spojil v zmysle ustanovenia § 112 ods. 1 O.s.p. do jedného spoločného konania pod spisovou značkou 16C/188/2012.

Navrhovateľ vo svojich žalobách uvádzal, že sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorú má zaplatiť odporca z titulu jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ďalej uviedol, že v rámci exekúcie, ktorá sa viedla pred súdnym exekútorom, exekučný súd rozhodoval o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že tieto zamietol neskoro a k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Navrhovateľ uviedol, že povinnosťou exekučného súdu je rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Odporca vo svojom vyjadrení žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť ako nedôvodný, pričom vo svojom písomnom vyjadrení namietal procesné podmienky uplatnenia nárokov na súde, namietal hmotno-právne podmienky i uplatnenie takéhoto nároku a z týchto dôvodov žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť.

Odporca uviedol, že navrhovateľom podané žaloby majú viaceré nedostatky, napríklad sú zmätočne uvedení povinní, nie sú v nich uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, pod ktorými sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenia celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Navrhovateľ nepredložil ani jeden relevantný dôkaz a v skutočnosti prenášal celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám.

Odporca ďalej vytykal v podanej žalobe to, že nie je jasný titul nároku na náhradu škody, kedy v žalobách sa rôzne tituly prelínajú a navrhovateľ namieta jednak nesprávny úradný postup v podobe prietáhov, ako aj rozhodnutie o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie, čo by mohlo znamenať, že namieta nezákonné rozhodnutie.

Poukázal na to, že navrhovateľ podal žaloby o náhradu škody pred uplynutím 6 mesačnej lehoty tak, ako je stanovená v § 16 ods. 4 Zák. č. 514/2003 Z. z. Namietal taktiež uplatnenú materiálnu škodu, kedy navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje je možné charakterizovať len ako hypotetické. Navrhovateľ v žalobách neuvádza, či paušalizované vecné náklady predstavujú škodu podľa § 17 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. Na uplatnenú nemajetkovú ujmu odporca uviedol, že kritériá pre jej výšku sú uvedené v ustanovení § 17 ods. 3 Zák. č. 514/2003 Z. z., pričom navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo konaním súdu k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani ako táto situácia ovplyvnila jeho podnikateľské postupy. Navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani dôvod, pre ktorý by sa táto mala poskytnúť v peniazoch.

Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahmi spojených spisov Okresného súdu Banská Bystrica, k nim pridelenými exekučnými spismi, vyjadreniami odporcu, žiadosťami o udelenie poverenia, rozhodnutiami súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, rozhodnutiami o zastavení exekučného konania.

Súd zistil nasledovný skutkový stav:

1. Vec 16C/188/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 5Er/720/2010 (EX 15751/010), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 10. 12. 2010, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 21. 12. 2010, právoplatné rozhodnutie súdu o zastavení konania zo dňa 28. 10. 2011.

2. 16C/189/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 4Er/761/2011 (EX 5064/11), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 21. 04. 2011, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 28. 04. 2011, rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 16. 08. 2012.

3. 16C/190/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 4Er/1715/2010 (EX 11313/2010), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 14. 12. 2009, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 27. 09. 2010, rozhodnutie súdu o potvrdení 31. 01. 2011 (zastavené odvolacie konanie), rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 31. 03. 2011.

4. 16C/192/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 1Er/2227/2012 (EX 15039/2012), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 27. 08. 2012, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 28. 08. 2012, rozhodnutie súdu o potvrdení 20. 02. 2013, rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 18. 06. 2013.

5. 16C/193/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 1Er/1861/20110 (EX 11819/2011), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 19. 08. 2011, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 31. 08. 2011, rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 18. 11. 2011.

6. 16C/194/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 2Er/2085/2010 (EX 14086/2010), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 29. 11. 2010, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 01. 12. 2010, rozhodnutie súdu o potvrdení 10. 03. 2011 (zastavené odvolacie konanie), rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 24. 05. 2011.

7. 16C/195/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 2Er/488/2011 (EX 3574/2011), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 16. 03. 2011, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 25. 03. 2011, rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 05. 10. 2011.

8. 16C/191/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 4Er/1689/2010 (EX 10601/2010), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 29. 09. 2010, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 13. 10. 2010, rozhodnutie súdu o potvrdení 28. 04. 2011 (zastavené odvolacie konanie), rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 27. 07. 2011.

9. 16C/196/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 6Er/99/2010 (EX 1316/2011), žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu dňa 11. 02. 2012, rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 21. 02. 2011, rozhodnutie o zastavení exekučného konania zo dňa 06. 04. 2011.

Takisto zo spisu sp. zn. 16C/206/2012, 16C/207/2012, 14C/237/2012 - exekučný spis Okresného súdu Banská Bystrica 5Er/719/2010, 2ER/1453/2011, 4ER/1718/201 súdu vyplynulo, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a konania právoplatne zastavené.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov, fyzických a právnických osôb.

Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. v stave účinnom do 31. 05. 2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia, alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu zo zákona, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd na základe vykonaného dokazovania vyššie citovaných právnych predpisov mal za preukázané, že tvrdenia navrhovateľa o tom, že došlo k porušeniu jeho práva spočívajúceho v nesprávnom úradnom postupe súdu pri dodržiavaní lehoty na vydanie poverenia, resp. rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia sú nepravdivé a nezodpovedajú skutočnému stavu veci.

Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že vo všetkých exekučných veciach vedených na Okresnom súde Banská Bystrica, ktoré sú predmetom tohto konania bola pri rozhodovaní o udelení poverenia na základe žiadosti súdneho exekútora, resp. rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dodržaná dikcia zákona ustanovená v § 44 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. v čase účinnom ku dňu rozhodovania. Z tohto dôvodu k žiadnemu porušeniu práva zo strany exekučného súdu v daných veciach nedošlo tak, ako to tvrdil navrhovateľ.

K uvedenému súdu dodáva, že legálnym postupom pri rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na základe žiadosti súdneho exekútora musí súd dodržať 15 dňovú lehotu na vydanie takéhoto poverenia v prípade, ak nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo

návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu. Takáto lehota však neplatí, pokiaľ sa jedná o exekučný titul ustanovený v § 41 ods. 2, písm. c/ a d/. Takisto zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by takáto, resp. iná lehota platila v prípade, ak súd takýto rozpor zistí, t. j. v žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom. V takomto prípade súd rozhodne, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne bez toho, aby zákonom bola stanovená na to lehota. Z tohto dôvodu zákon aj pripúšťa proti takému uzneseniu odvolanie, čo aj v danom prípade navrhovateľ (oprávnený) v exekučnom konaní využil, okrem prípadu sp. zn. 16C/188/2012 a 16C/189,193,195,196/2012, takéto odvolanie podal, pričom odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, resp. na späťvzatie odvolanie rozhodol tak, že odvolacie konanie zastavil. Následne súd legálnym spôsobom postupoval tak, že v zmysle § 44 ods. 3 Zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Z uvedeného je potom možné konštatovať, že navrhovateľ svoje skutkové tvrdenia z návrhu neodsvedčil a pokiaľ tvrdil, že od začiatku konania do rozhodnutia exekučného súdu uplynulo obdobie od niekoľkých desiatok, resp. stovák dní, či mesiacov, je to údaj zavádzajúci a nezodpovedajúci skutočnosti. Navrhovateľ uvádzal vo svojej žalobe jednak nesprávne dátumy a to vo všetkých spojených veciach, čo sa týka dátumu podania návrhu, dátumu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti, resp. vydania poverenia. Takéto jeho správanie možno chápať ako jeho nedbalý prístup, kedy nevenoval dostatočnú pozornosť presnosti, určitosti a úplnosti žaloby. Jednak dochádzalo k nesprávnosti ohľadne určenia dĺžky lehôt uvádzaných, vrátane doby od podania návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi do podania žiadosti exekútora o udelenie poverenia na príslušný exekučný súd do doby rozhodnutia o nej. Je pravdou, že exekučný poriadok ustanoví lehotu súdnemu exekútorovi na doručenie žiadosti o udelenie poverenia exekučnému súdu, avšak táto nie je predmetom tohto konania.

Súd teda konštatuje, že v exekučných veciach súd postupoval v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Zák. č. 44 ods. 2, Zák. č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu rozhodovania o týchto žiadostiach, pričom žiadneho porušenia práva sa v danom prípade nedopustil.

Z uvedeného potom vyplýva, že nie je splnená základná hmotno-právna podmienka pre zodpovednosť na náhradu škody odporcu v dôsledku porušenia práva, v zmysle § Zákon č. 514/2003 Z. z., a preto súd vzhľadom k tomu, že nedošlo k porušeniu právnej povinnosti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Súd ďalej rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ako účastníkovi v spore neúspešnému právo na náhradu trov konania priznať nemohol a odporca v konaní úspešný bol, avšak súd zo súdneho spisu nemal preukázané trovy konania, ktoré by mu vznikli, a preto mu ich súd taktiež nepriznal.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal odvolací súd, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie. Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenamieta právne a skutkové závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku vôbec netýkajú ako napr., že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP. V odvolací tiež sa odvolateľ zaoberá otázkou, ako má postupovať sudca, keď sa dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP, ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by mimo zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalšie zhodnotenie.

Okresný súd takisto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné argumentačne správne dôvody súdu prvého stupňa.

Naviac nosným bodom odvolania má byť skutočnosť, že súd prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, čo je síce pravda, ale navrhovateľ neuvádza, že sa na nariadené pojednávanie nedostavil bez náležitého ospravedlnenia.

Rozbor, ako má postupovať sudca, keď sa dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, v tejto súvislosti nie je argumentom, ktorý je zameraný na správnosť postupu okresného súdu, pretože z rozhodnutia súdu jednoznačne vyplýva, že konajúci sudca nebol vo veci vylúčený.

Tvrdenie o tom, že v jednom rozhodnutí súd rozhodol o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania a zároveň vydal aj meritórne rozhodnutie nie je pravdivé. V napadnutom rozsudku bolo vydané iba meritórne rozhodnutie.

Úspešnému odporcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli a preto o ich náhrade nebolo rozhodované.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.